

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 68/03-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. apríla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti ATEX-O, a. s., so sídlom T., zastúpenej advokátom JUDr. J. P., Č., vo veci porušenia jej základného práva na súdnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2002 č. k. 3 Obo 208/02-554, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť ATEX-O, a. s., o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. decembra 2002 doručená sťažnosť spoločnosti ATEX-O, a. s., so sídlom T., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. J. P., Č., v ktorej namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Obo 208/02 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2002 č. k. 3 Obo 208/02-554 (ďalej len „rozsudok najvyššieho súdu“).

Keďže sťažnosť neobsahovala všetky náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby v určenej lehote doplnil svoju

sťažnosť. Sťažovateľ doplnil sťažnosť podaním doručeným ústavnému súdu 30. decembra 2002 a doplnením sťažnosti doručeným ústavnému súdu 8. januára 2003.

Zo sťažnosti doručenej ústavnému súdu 2. decembra 2002 vyplýva, že sťažovateľ vstúpil 10. júna 2002 na pojednávaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 46 Cb 33/99 do tohto konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej. Následne podal sťažovateľ ako vedľajší účastník na strane žalovanej odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 46 Cb 33/99 z 10. júna 2002.

Sťažovateľ tvrdí, že *„Najvyšší súd SR porušil jeho základné ústavné právo na súdnu ochranu, uvedené v článku 46 odsek 1 Ústavy...konaním, ktorým:*

- *odmietol prejednať vec v medziach, v ktorých sa sťažovateľ domáhal odvolaním preskúmania rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 46 Cb 33/99 zo dňa 10. 6. 2002 a*
- *odmietol rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. Cb 33/99 zo dňa 10. 6. 2002“.*

Sťažovateľ v podaní označenom ako „Doplnenie sťažnosti“ doručenom ústavnému súdu 8. januára 2003 upravil svoj pôvodný návrh na rozhodnutie a navrhuje, aby ústavný súd vydal vo veci porušenia jeho základného práva nasledovný nález:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. 3 Obo 208/01 porušil základné ústavné právo sťažovateľa, upravené v článku 46 Ústavy.

Zrušuje sa rozhodnutie č. 3 Obo 208/01 zo dňa 17. 10. 2002 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vec sa vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.“

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a posudzuje, či sú splnené zákonom ustanovené podmienky na jeho prijatie na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

V sťažnosti ani v jej doplnení sťažovateľ neuvádza, či rozsudok najvyššieho súdu napadol mimoriadnym opravným prostriedkom. Z listu predsedu obchodného kolégia najvyššieho súdu sp. zn. KP 9/2003 z 11. marca 2003 a z vyžiadaného spisu ústavný súd zistil, že rozsudok najvyššieho súdu bol napadnutý dovolaním podaným 27. novembra 2002 vedľajším účastníkom konania (ktoré vedľajší účastník doplnil 31. decembra 2002) a 31. decembra 2002 žalovaným, ktoré bolo spolu so súdnym spisom doručené najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý vo veci koná pod sp. zn. Obdo V 9/03. Vedľajší účastník bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý 7. januára 2003 uhradil. Ústavný súd v súlade so svojou štandardnou judikatúrou (II. ÚS 31/00) považuje za účinnú ochranu základných práv dovolanie.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že vo veci koná najvyšší súd v konaní vedenom pod sp. zn. Obdo V 9/03. Na základe tohto zistenia ústavný súd dospel k záveru, že na prerokovanie sťažnosti nemá v súlade s čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. apríla 2003

